

Diaporama

Anna Benicewicz-Miazga

Diaporama – spektakl audiowizualny, którego tworzywem są nieruchome obrazy w postaci przezroczystych rzutowanych na ekran i zsynchronizowany z nimi dźwięk. Ścieżkę dźwiękową może stanowić muzyka, nagrane dźwięki, słowo czytane itp. Dźwięk i obraz stanowiąca w tej formie wyrazu nierozdzielna całość. W efekcie otrzymujemy oryginalną formę przekazu autorskiego plasującą się pomiędzy filmem, a niezależnymi od siebie prezentacjami zdjęć i form dźwiękowych.

Od strony technicznej diaporama jest projekcją (również wielkoformatową - np. sale kinowe) przezroczystych wyświetlanych z kilku (przynajmniej dwóch) rzutników dla uzyskania efektu przenikania się obrazów. Polskie duety autorskie lat 80. ubiegłego wieku demonstrowały pełne projekcje przy pomocy 9, a nawet 12 rzutników przezroczystych. Do najbardziej znanych polskich diaporamistów należeli Ryszard Kopeć i Kazimierz Kwiatkowski, którzy zajmowali się równocześnie fotografią artystyczną. Swoje prace prezentowali w salach Ośrodków Kultury lubińskiego KGHM, Szczecina i innych ważnych dla diaporamy polskiej miejsc. Diaporamą zajmował się też m.in. znany muzyk i instrumentalista - Marek Biliński.

Obecnie w wyniku rozpowszechnienia daleko idącej „mechanizacji” procesu twórczego za sprawą rozwoju zautomatyzowanych technik multimedialnych (gotowe schematy twórcze) i fotografii cyfrowej (zanik powszechności

wykorzystywania dla potrzeb fotografii materiałów światłoczułych - w tym niezbędnych dla diaporamy błon diapozytywowych (stąd nazwa diaporama) doszło do marginalizacji działań twórczych w tej dziedzinie.

Diaporama ma jednak nadal (podobnie jak malarstwo czy poezja) grono wiernych twórców starających się właśnie w ten sposób wyrażać siebie i swój sposób postrzegania świata. [źródło: wikipedia.org]

Ładne zdjęcia i muzyka w tle - to nie diaporama – to pokaz slajdów z podkładem muzycznym. Nie można mylić diaporamy z pokazem slajdów (tzw. slideshow) czy prezentacją multimedialną, choć **multidiaporamy** łączą poza fotografią i podkładem dźwiękowym także elementy graficzne. Istotą diaporamy jest dramaturgia budowana z formy następujących po sobie obrazów, dynamicznego fotomontażu powstającego podczas ich przenikania, zmiennego tempa i rytmu, związku emocji obrazu z emocjami dźwięku.

Diaporama jest specyficznym tworem audiowizualnym, w którym autor świadomie poddaje odbiorcę równoczesnemu oddziaływaniu obrazów, dźwięków, barw i treści. Cechą charakterystyczną niektórych diaporam jest tzw. „trzeci obraz” - będący wynikiem świadomego nałożenia na siebie kilku obrazów rzeczywistych, emitowanych z kilku źródeł

podczas projekcji (w przypadku diaporamy klasycznej) lub w wyniku montażu w komputerze (w przypadku diaporam cyfrowych).

Diaporama jest tworem wielozdjęciowym, a środkami łączącymi kolejne obrazy lub sekwencje obrazów są przenikania, cięcia, rozjaśnienia, ściemnienia, migotania, a nawet brak obrazu. **Diaporama klasyczna** jest sposobem projekcji przezroczystych z zespołu rzutników z towarzyszącym synchronicznym dźwiękiem, na jedno pole obrazowe. W diaporamie cyfrowej, efekty wynikające z jednoczesnej emisji obrazu z kilku tradycyjnych rzutników, uzyskujemy podczas montażu zdjęć w programach do edycji diaporam, natomiast źródłem projekcji jest projektor multimedialny i komputer.

Dawniej istotą diaporamy był fotomontaż na żywo (tworzenie jednego, zmieniającego się lub statycznego, obrazu z dwóch lub więcej przezroczystych wyświetlanych równocześnie rzutnikami ze zmienną jasnością i dźwiękiem, który nie jest tłem ale razem z fotografią tworzy nową formę).

Etapy diaporamy:

rozpoczęcie - oczekiwanie - zapowiedź - napięcie - kulminacja - rozwiązanie

Oprogramowanie wykorzystywane do tworzenia diaporam to:

Windows Movie Maker

Pro Show Producer

ProShow Gold

Adobe Premiere

Ulead Video Studio

ZAPRASZAMY DO DYSKUSJI
NA FORUM
<http://ckfoto.pl/forum>